

TALÁLT VERS

Csanádi Imre

(1920 – 1991)

KIRÁLYI CSALÁD

GOYA FESTMÉNYE (1800)

Micsoda gögös, bamba birka-portrék!
fény, rendjel, csipke bárhogy korigálja.
Együtt van végre a díszes csoportkép:
őfelsége és népes házi-nyája.

A tengely, persze, maga a királyné,
Mária Lujza, szörnyű anyapulyka,
ő itt az úr, – Károly király, a málé,
csúf nulla csak, fölcsillagozva-fújva.

Herceg, hercegnő, itt apraja-nagyja;
anyjukba csimpaszkodva itt a fattyak.
Mínd vár, nagy tétován, hogy majd lekapja
a Mester őket, már ha kinyalattak.

A Mester meg – pingál fürgén, mogorván,
krumpli az orra, de a szeme penge,
és egyik arcról másakra ugorván,
hunyorgat rájuk és a végtelenbe.

Spanyolország? Boldog, hisz – értük élhet.
S van inkvizítor: senki ne pofázzon. –
És nem sejtik, hogy érik az Itélet:
ragyog csillagzón, ezüstlőn a vásznon.